

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **G. Ö. alias A. G.**, narozený X,
státní příslušník X,
posledním známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupen Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČO
45768676,
sídlem Kovářská 939/4, 190 00 Praha,

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského
kraje**, sídlem Karla Hynka Máchy 1266, 356 01 Sokolov,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. KRPK-67800-80/ČJ-2020-190022 ze dne 16. 1. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

4. Žalobce byl dne 20. 9. 2020 zadržen hlídkou police Spolkové republiky Německo a předán Policii České republiky. Podle jejích zjištění žalobce nemohl prokázat své oprávnění k pobytu na území státu ani svou totožnost a na území státu vstoupil v rozporu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

s ochranným opatřením Ministerstva zdravotnictví k ochraně před zavlečením onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem SARS-CoV-2 na území České republiky. Proto jej policie dne 23. 9. 2020 zajistila za účelem provedení správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. a), b) zákona o pobytu cizinců a stanovila dobu zajištění v délce 40 dnů.

2. Zajištění žalobce žalovaná opětovně prodloužila rozhodnutími ze dne 28. 10. 2020, dne 9. 12. 2020 i naříkaným rozhodnutím ze dne 16. 1. 2021 o 40 dnů. Dospěla totiž k závěru, že na důvodech prvotního zajištění a osobní situaci žalobce se nic nezměnilo a stále trvá předpoklad, že se podaří provést vyhoštění žalobce do X. Pro něj jsou zajištěny již všechny podmínky, včetně dokladů a letecké přepravy. Jedinou překážkou tak je absence právní moci rozhodnutí o vyhoštění z důvodů probíhajícího řízení o odvolání žalobce.
3. Proti rozhodnutí žalované o zajištění brojil žalobce žalobou, v níž namítl vady spočívající v nedostatečném odůvodnění a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Podle žalobce z napadeného rozhodnutí nevyplývá, jaké kroky směřující k vyhoštění již byly podniknuty, a na základě čeho se žalovaná domnívá, že ve zbývajících dobách zajištění bude proveden let do X. Realizovatelnost vyhoštění je „s ohledem na časové hledisko“ minimální a je přitom třeba přihlížet k pandemii nemoci COVID-19, která je častým důvodem neproveditelnosti vyhoštění. Odpadá proto důvod zajištění. Žalovaná měla také zohlednit délku trvání řízení o správním vyhoštění. Zajištění lze považovat za odůvodněné, jen pokud správní orgány postupují aktivně a svědomitě v souvisejícím řízení o správním vyhoštění. Z napadeného rozhodnutí není sehnatelné, jakými úvahami se správní orgán řídil, když dospěl k závěru, že vyhoštění bude proveditelné ve stanovené době 40 dnů. Žalovaná se také měla zabývat tím, v kolika minulých případech byl vydán náhradní cestovní doklad X a v kolika bylo vyhoštění fakticky provedeno. Provedení vyhoštění totiž musí být alespoň potenciálně možné.
4. Žalovaná k žalobě uvedla, že její předpoklad proveditelnosti vyhoštění žalobce vychází ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie, podle něhož bylo provedení vyhoštění plánováno leteckou cestou v 5. až 6. týdnu roku 2021, jehož jedinou překážkou je absence vykonatelnosti rozhodnutí o vyhoštění.

Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. Žalovaná dostatečně odůvodnila, že existuje rozumný předpoklad vyhoštění žalobce a její závěry mají oporu ve správním spisu.
6. Podle čl. 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES platí, že zajištění musí trvat co nejkratší dobu, a pouze dokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění (odst. 1). Ukáže-li se, že reálný předpoklad pro vyhoštění (*odôvodnený predpoklad na odsun, a reasonable prospect of removal, hinreichende Aussicht auf Abschiebung, rozsądne perspektywy wydalenia*) přestal z právních nebo jiných důvodů existovat nebo že přestaly existovat podmínky uvedené v odstavci 1, ztrácí zajištění odůvodnění a dotčená osoba musí být bezodkladně propuštěna (odst. 4).
7. Různé jazykové verze směrnice tedy používají výrazy, které mají v běžném jazyce podobný, nikoliv však stejný význam (předpoklad vyhoštění skutečný, odůvodněný, rozumný, postačující). Soudní dvůr Evropské unie k tomu v rozsudku velkého senátu ve věci C-357/09 PPU, Said Šamilovič Kadzoev (Chučbarov) ze dne 30. 11. 2009 uvedl, že čl. 15 odst. 4 směrnice 2008/115 musí být vykládán tak, že pouze *skutečný předpoklad*, že

může dojít k úspěšnému vyhoštění s ohledem na lhůty stanovené v odstavcích 5 a 6 téhož článku, *odpovídá reálnému předpokladu pro vyhoštění a že ten neexistuje, jestliže se zdá nepravděpodobné, že dotýčný bude s přihlédnutím k uvedeným lhůtám přijat ve třetí zemi.* Tím považoval obsah čl. 15 odst. 4 směrnice za upřesněný (srov. odst. 60 rozsudku SD EU ve věci C-146/14 PPU, Mahdi, ze dne 5. 6. 2014). Z hlediska míry důkazu potřebného pro rozhodnutí žalované, potažmo soudu, jde o vyjasnění pouze částečné, protože užívá stejných slov jako text samotné směrnice.

8. Závěr o uskutečnitelnosti vyhoštění je tedy dán, pokud je alespoň možné (potenciální), že k němu v době zajištění dojde. Tak je třeba rozumět závěrům usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 79/2010-150 ze dne 23. 11. 2011, č. 2524/2012 Sb. NSS. Účelu prodloužení zajištění lze dosáhnout i tehdy, kdy je vyhoštění méně pravděpodobné než jeho nemožnost (srov. i rozsudky NSS č. j. 9 Azs 2/2016-71 ze dne 14. 4. 2016 a č. j. 3 Azs 283/2015-62). Ve vztahu k textu čl. 15 odst. 4 směrnice 2008/115 je třeba výše uvedené závěry chápat tak, že možnost vyhoštění musí být *skutkově* podložena tak, že vyhoštění lze alespoň *rozumně* očekávat v nejdelší přípustné době zajištění.
9. Požadavek co nejkratšího zajištění ovšem neznámá, že by nemohlo dojít k úplnému vyčerpání nejdelší přípustné doby zajištění. Budou-li s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění, a pokud je to nezbytné pro zajištění úspěšného vyhoštění, jde stále o zajištění zákonné (srov. rozsudky NSS č. j. 10 Azs 275/2015-40 ze dne 27. 4. 2016, č. j. 7 Azs 336/2018-70 ze dne 25. 4. 2019). Existence reálného předpokladu pro vyhoštění není vyloučena ani v případě, kdy dojde k opakovanému prodloužení doby zajištění až do dosažení maximální délky doby zajištění, vždy však musí být tyto podmínky postupu správního orgánu splněny.
10. V poměrech souzené věci to znamená, že žalovaná měla jednat bez prodlení a měla si ujasnit, zda je vyhoštění v době zajištění žalobce alespoň možné. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že tak žalovaná učinila a její úvahy mají dostatečnou oporu ve správním spisu.
11. Zjevně nedůvodné jsou námitky vůči odůvodnění rozhodnutí v otázce (nově) provedených kroků směřujících k vyhoštění. Z napadeného rozhodnutí jasně plyne, že od minulého rozhodnutí se žalované podařilo zajistit náhradní cestovní doklady a rámcově naplánovat převoz žalobce letadlem Armády ČR. Tyto závěry mají i oporu ve správním spisu (srov. kopii cestovního dokladu na č. l. 221, přípis Ředitelství cizinecké policie z 13. 1. 2021). Bylo by proto nadbytečné uvádět, v kolika minulých případech byl vydán náhradní cestovní doklad – zde vydán byl. Zejména s ohledem na tyto okolnosti tak nebyl ani důvod blíže odůvodňovat dopad nepříznivého stavu veřejného zdraví: provedení vyhoštění bylo plánováno vojenským letadlem Armády ČR, která není běžným leteckým dopravcem, a Ředitelství cizinecké policie podle svého sdělení nezbytné kroky učinilo s tím, že jedinou překážkou je absence vykonatelného rozhodnutí o vyhoštění (srov. přípis z 13. 1. 2021 na č. l. 31 soudního spisu; ve správním spisu nečíslováno, neboť spis neúnavně obíhá mezi žalovanou a soudem).
12. Ve světle těchto skutečností, ale též obecně je nevýznamné související tvrzení žalobce o tom, co má být známo žalované z její úřední činnosti o neproveditelnosti vyhoštění. Soud totiž tyto informace nemá a nemůže tedy posoudit, zda se jedná o informace, jimiž se žalovaná měla blíže zabývat [bylo povinností žalobce k tomu navrhnout důkaz podle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Stejně tak žalobce nijak neprokazoval své tvrzení, že ve zbývajících dobách zajištění není vyhoštění proveditelné. Jestliže je jedinou překážkou vyhoštění absence

vykonatelného rozhodnutí o vyhoštění (z důvodu probíhajícího řízení o odvolání), není zřejmé, proč by k dokončení odvolacího řízení o vyhoštění a provedení letecké přepravy nemělo stačit 40 dnů, o které žalovaná zajištění prodloužila, potažmo dalších 20, o které je ještě prodloužit může.

13. Žalovaná neměla ani důvod zvláště zohlednit dobu trvání řízení o správní vyhoštění. Podle čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod je zbavení osobní svobody za účelem vyhoštění přípustné, jen pokud je řízení o vyhoštění či předání *vedeno s náležitou pečlivostí* a pokud *délka řízení o vyhoštění není nepřiměřeně dlouhá*.
14. Žalobce ovšem netvrdil, že samotná délka řízení o vyhoštění je nepřiměřeně dlouhá (od září 2020 do vydání napadeného rozhodnutí jde o necelé čtyři měsíce) a ani se *prima facie* nejeví. Nebyl tedy důvod, proč by žalovaná měla zvláště odůvodňovat, že stále přetrvává důvod zajištění i přes délku řízení vyhoštění (jde o skutkově nesrovnatelný případ se zbavením osobní svobody v trvání okolo tří let, které řešil ESLP v rozsudcích ze dne 15. 11. 1996 ve věci Chahal proti Spojenému království, č. 22414/93, a ze dne 11. 10. 2011 ve věci M. a ostatní proti Bulharsku, č. 41416/08).
15. Nelze také konstatovat, že Ředitelství služby cizinecké policie postupuje v řízení o vyhoštění žalobce neaktivně či nesvědomitě (tedy bez náležité pečlivosti). Jakkoliv ještě pravomocně neukončilo samotné řízení, obstaralo jak náhradní doklady od zastupitelského úřadu X, tak i přepravu k provedení vyhoštění. Dosud tedy přetrvává řádný postup směřující k vyhoštění žalobce. Jeho zajištění tedy není v rozporu s čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
16. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. února 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce